

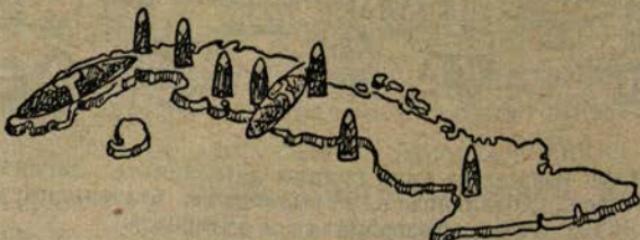
захаръ, които също тъй иматъ огромно значение за във веществото. Има дори и захаръ, която не е сладка.

Освенъ захаръта, има и други сладки вещества, но тъй нѣматъ това значение като храна (захаръта е храна) и усладители.

Такива вещества сѫ глицеринътъ, дулцинътъ, дуцицитътъ, — повече или по-малко сладки вещества.

Въ библейската *манна*, съ която сѫ задоволили своя гладъ евреите, когато сѫ бѣгали отъ Египетъ презъ времето на Мойсей, има едно сладко съединение, *манитъ*, подобно на захаръта.

По-особено внимание заслужава *захаринътъ*. Това химическо съединение не сѫществува въ природата. То е открито случайно преди шестдесетъ години въ Америка. Младитъ германски химици, *Фалбергъ* и *Рамзенъ*,

Куба — островътъ, въ който се произвежда най-много захаръ, показана като кулички, и най-хубавъ тютюнъ за пури.

работили презъ 1879 г. научна работа въ Съединените щати върху органическите бои. Първиятъ отъ тѣхъ, *Фалбергъ*, единъ денъ следъ работа въ лабораторията си отива на обѣдъ. Измива си ръцетъ и сѣда да обѣдвава. Случайно близва прѣститъ си и установява, че тъй макаръ, и измити, иматъ много сладъкъ вкусъ. Не се донахранва, прекъсва яденето и отива въ лабораторията. Тамъ провѣрява още неизмититъ чаши и сѫдове, въ които е работилъ, и наистина намира едно съединение съ неимовѣрно сладъкъ вкусъ: 500 пѫти по-